

klagen havde været rigtig, og at Patienterne vare blevne daarlig behandlede og halvvejs mishandlede af dem og paa Foranledning af, at det øvrige Opsynspersonale nægtede at arbejde sammen med dem. Først da traf Overledelsen Foranstaltninger til at fjerne disse Folk fra Anstalten. Dette Eksempel ønskede jeg at knytte til det ærede Medlems Udtalelse, for at give den Henstilling yderligere Vægt, at det Personale, der ansættes til de sindssyges Pleje, maa blive lønnet saaledes, at man kan faa Folk, om hvilke man har Grund til at tro, at de ville varetage deres Gerning med tilstrækkelig Humanitet og paa den tilbørlige hensynsfulde Maade over for de ulykkelige Mennesker, der spærres inde paa en saadan Anstalt.

Jeg lovede at fatte mig kort og skal ogsaa gøre det. Jeg vil kun rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), som tog Anledning af en enkelt Sætning paa Finanslovsforslaget til at komme ind paa at tale om Matrosernes Forhold om Bord paa Damfærgerne og derigennem om Statsarbejdernes Forhold. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det ser noget ejendommeligt ud, at naar vi have Lønningslove til Behandling her, f. Eks. Loven om Statsbanedriftens Ordning, og de daarlige Lønningsforhold da fremdrages af os, sætte baade Højre og Højres Regering sig imod, at Lønningerne forbedres, men at naar Loven endelig er færdig og kommer frem, klage baade Højres Presse og Højres Mænd, som nu i Dag det ærede Medlem, over Forholdene og ønske dem forbedrede. Jeg vil henstille til det ærede Medlem og hans Meningsfæller at komme i Tide med deres Henstillinger og ikke bagefter, thi saa nytter det jo ikke noget. Fra vor Side ere Statsarbejdernes Krav ofte blevne fremdragne, men jeg erindrer om, at den ærede Konseilspræsident ved en Lejlighed, hvor der blev udtalt Krav om en Forhøjelse af Statsarbejdernes Lønninger, udtalte, at Hensynet til de private Arbejdsgivere forbød ham at hæve Statsarbejdernes Løn i nogen nævneværdig Grad. Se, naar der fra Højres Regering og fra Højres Mænd i Udvalgene og i Salen tales om Lønningsforhøjelser fra det Synspunkt, synes jeg, det ser noget underligt ud bagefter, naar det hele er forbi, og man ved, at Loven er gennemført og gælder for en Aarrække, og der i den første Tid ikke er noget at gøre derved, at man kommer frem med Barmhjertigheden og med de humane Tanker, thi saa er det for sent. Jeg vil henstille til

dette Parti at komme i Tide, det vil se nok saa godt ud som at komme bagefter.

C. Ravn: Skønt jeg kunde have Lyst til at udtale mig om den politiske Situation og de store Reformers, der ere blevne antydede, skal jeg paa dette Tidspunkt naturligvis ikke indlade mig derpaa, men blot sige saa meget, at det glæder mig, at den højtærede Regering i Landstinget har fremsat Forslagene til de økonomiske Reformers samt paa ny forelagt Skoleloven der i en saadan Skikkelse, at i det mindste dette Ting vil komme til at tage tilbørligt Hensyn dertil, naar Loven kommer hened, hvis da Landstinget følger Regeringen. Jeg tror, der absolut maa komme en Løsning paa dette Spørgsmaal, thi det hviler som en Mare paa vort Skolevæsen. Hvis det er rigtigt, hvad Lærerne sige, at først maa Lønningsforholdene, der kue dem, ordnes, er der jo den største Opfordring for os til snarest mulig at vedtage en Skolelov og saa se i Fremtiden, hvad der herved kan opnaas ogsaa for de andre Reformers paa Skolevæsenets Omraade. Jeg haaber derfor, at denne Samling ikke maa løbe til Ende, uden at vi faa en Skolelov eller faa gennemført den Tanke, der er fremsat i et Andragende fra en Del Lærere om at hæve deres Lønning ved et Dyrtidstillæg og desuden give dem de højere Pensioner, der maatte følge deraf. Jeg er derfor den højtærede Minister meget taknemlig for Forslagets Fremsættelse.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om Tilskuddet til Aftenskoler, som jeg tror, vi komme til at forhøje betydelig. I det Skoleraad, hvoraf jeg er Medlem, have vi, siden man begyndte at give en Smule Vederlag til Lærerne, gjort den Erfaring, at Sagen har taget et betydeligt Opsving. Det er min Overbevisning, at her er Stedet, hvor der skal arbejdes for den allermindst bemidlede Del af Befolkningen, og naar Sagen ordnes saaledes, at Lærerne ikke alene holde deres Aftenskole for hver enkelt Skoledistrikt, men slutte sig sammen i Kommunen, hvorved hver Lærer kan faa de Fag, der særlig ligge for ham — og det er Tilfældet ikke saa faa Steder — viser det sig, at Eleverne ikke alene møde i stort Antal, men de have ogsaa større Udbytte deraf end i de tidligere Aftenskoler. Jeg ser ikke den højtærede Kirkeminister her, men jeg vil dog henstille til ham, om ikke den Bevilling, der gives til fattige Højskoleelever, kan fordeles paa en anden Maade til Amterne end hidtil. Det har vist sig, at medens nogle Amter have Overflødighed af Penge,